

Ljubne" klerikalne liste: kaj je na tej stvari? Ali je polbog Korošec zopet na obljudbo čistosti pozabil? Ali pa ima morda še kaj hujšega na vesti? V interesu svete cerkve in v interesu poštenih katoliških duhovnikov bi bilo, da se v teh zadevi vso resnico izve. Tukaj bi ne smeli biti klerikalni moralisti nakrat rahlo-čutni; saj vtikajo drugače vendar svoje nosove celo v ponočne posode svojih političnih nasprotnikov. Pa tudi dr. Korošec bi se moral zopet enkrat spomniti, da je poleg poslanca in političnega agenta tudi duhovnik. . . Čakamo torej na odgovor; pa prepihni smo, da tega odgovora sploh ne dobimo. . .

V Trbovljah vlada glasom poročil tifus. Več kot 100 rudarjev je baje že obolelo, tako da je domača bolnišnica že premajhna in je občina baje že prosila društvo „Rdeči križ“ za vojne bolniške barake. Vzrok te grozne boleznij je baje nečistost v rudarskih hišah in slaba hrana. Upati je, da ukrene oblast vse potrebno, da se razširjenje te bolezni omeji. — Dne 11. t. m. se poroča: Doslej je 87 oseb na tifusu obolelo; 4 oseb je že umrlo. Rudniška bolnišnica kakor tudi občinski „špital“ sta prenapolnjeni. Graški „Rdeči križ“ je odposlal 2 baraki; tretjo so morali še iz Ljubljane dobiti. Zapri so grozno zanemarjeni rudniški vodovod in rudniško pekarijo; treba je namreč vse desinficirati, da se bolezni ne razširi še hujše. (To je le mimogrede! Ko pišemo te vrstice, se je stvar že brzokone spremenila! Op. uredn.) — Opozarjamo rudarje, da naj se brezpogojno, natančno in popolnoma z zdravniškim določbami pokorijo. To mora biti! Drugače se bo bolezen še grozoviteje razširila. — Čujemo, da bode država večidel vse nastale troške plačala. Občinski zastop, ki ni noben izraz davkoplačevalcev, pa naj bi si iz teh žalostnih dogodkov kaj priučil. Občina v takih krajih ne sme spati. In edino za par „gospodov“ občina tudi ni! Trbovlje so rudarske in za življenje rudarjev mora občina tudi v prvi vrsti skrbeti!

Vprašanje na trboveljske narodnjake. Ko se je po vsej avstrijski domovini nabiralo za avstrijsko društvo „Rdeči križ“ in za naše obmejne vojake — takrat so se slovenski narodnjaki temu posmehovali. Niti vinarja niso imeli za to društvo. Pač pa so z veliko strastjo nabirali za srbski in bulgarski „Rdeči križ“. . . Zdaj pa, ko je prišel po Trbovljah divjati tifus, so se možakarji nakrat spomnili na avstrijsko društvo in so prosili, da se jim naj posodi bolniške barake. Zdaj je avstrijsko društvo dobro, — preje pa so pošiljali denar našim najhujšim sovražnikom! Ali ni to več kot čudno?

V Slov. Bistrici je odstopil župan g. Albert Stiger. Škoda delavnega in v vsakem oziru vzornega moža!

Težki sum. V Sv. Martinu pri Celju so zaprli nekega moža; dolžijo ga roparskega umora. **Zaprli** so v Mariboru Janeza Ozebek, ki je svojemu gospodarju denar kradel.

Vlomil je nekdo v odvetniško pisarno dr. Jul. Feldbacher v Mariboru in pokradel kolekov

Cesarjev zdravnik zbolel.

Znani telesni zdravnik našega cesarja, generalni zdravnik dr. J. Kerzl, katerega sliko danes prinašamo,

Gen. Stabsarzt Dr. J. Kerzl

je precej težko zbolel. Cesar spoštuje tega zmožnega zdravnika prav posebno. Dr. Kerzlu se je že na bolje obrnilo.

za več kot 10 K. V Celju vlomil je nekdo v gostilno gospe Wesiak in ukradel več kot 800 K denarja. Bržkone je bil tat prepoden, ker je zlatnine za 400 K pri miru pustil.

Drevo ubilo je pri podiranju v gozdu pri Murecku 83 letnega vžitkarja Miho Mantl.

Dinamitne patrone je neznanec v Trbovljah ukradel. Vlomil je namreč v kišto, v kateri sta imela rudarja Brko in Jelenc patrone shranjene in ukradel 40 patronov. Prebivalstvo je hudo razburjeno, ker se boji, da bi se s temi patronami izvršil kak zločin.

Požar je nastal v podstrešju hleva mestne klančnice v Mariboru. Gasilci so morali več kot 5 ur delati, da so ogenj pogasili. Škode je čez 5000 kron.

Hitro začel je lumparije delati 14 letni Franc Vodopivec v Celju. Dečka je prerano žganje pitje popolnoma pokvarilo. V zadnjem času je tudi šolska dekleta napadal in so ga vsled tega orožniki vjeli ter zaprli.

Smrtonosna neprevidnost. V Malevini pri Ormožu ogledaval je fant Aloiz Hojnik nabasan revolver. Bil je pri temu tako nepreviden, da se je revolver sprožil. Kroglja je zadela 70letnega Vincenca Korpar v trebuh; ranila ga je tako težko, da je je kmalu nato v bolnišnici umrl.

Tepen in precej hudo ranjen je bil v Mariboru delavec Savernik, Skregal in stepel se je z domobranci.

Iz ječe pobeigniti je hotel zaradi požiga v preiskavi stoječi posestnik Šloser iz celjske okolice. Pa so ga pravočasno zapazili.

Krvava „ofceta“. Pri nekem ženitovanju v Pasjivasi pri Brežicah so se stegli fantje; posebno odlikovali so se fantje Novak, Petan in Pečnik. Razbili so vse stole in kozarce, tako da ima krčmar mnogo škode. Tudi fantje so bili seveda vsi krvavi.

Nepošteni najditelj. Krčmar Planinšek v Lenovcu pri Celju izgubil je denarnico z okroglo 70 K denarja. Najdel jo je hlapec Franc Bevc, ki je pričel z najdenim denarjem takoj pijančevati. Ko so ga orožniki drugi dan zaprli, imel je le še 4 K denarja.

Iz Koroškega.

Čast našim Korošcem! Vkljub temu, da so slovenski prvaki v teh tudi za našo avstrijsko domovino tako nevarnih časih edino za srbske in bulgarske namene agitirali, — spravili so vrli Korošci za naše vojake lepo svoto skupaj. Na Koroškem se je namreč za avstrijske vojake ob meji 50.767 K nabralo. To je jako lepa svota in dokazuje, da koroško ljudstvo nikdar ne trobi v protiaavstrijski rog! Korošci so Avstrijci, — zunanji hujskači tega ne bodejo prikrili. Bog živi zveste Korošce!

Črna. (Gospod, otminas, naš čolnik se potaplja.) Piše se nam: Kakor so nekaj Kristusovi učenci na viharnem morju klicali svojega spečega Gospoda, kličejo tudi sedaj naši črnheljni iz njih vidno se pogrezujočega čolnika na pomoč svoje politične preroke. Ali zamahn! Njih trdno speči gospod Grafenauer ne sliši obupanega klica. Ali pa si misli: Kaj meni mar, če poginete; dobil sem že, kar sem od vas potreboval; postal sem zopet vaš državni poslanec, dobivam mastno plačo, da sem lahko zamenjal obglujeni jopiči, ki me je ob času volitev delal priprostega revnega kajžlerja, s finim mestnim „übercigerjem“ in dovolj mi je; kaj mi je za vašo korito, če se pogrezne, saj itak obstoji le iz kopic ovčjih pastirjev in par zrelih devic. . . Ali vodja teh potapljenčev še ne obupa ampak obrnil se je na drugo stran, podvojl svoj obupni klic in s trepetajočim glasom prosi pomoči rešitelja štajerskih črnhelnov, državnega poslanca dr. Verstovška iz Maribora. In glej, vkljub temu, da ima ta gospodine doma dovolj dela, če bi hotel rešiti svoje revne vollice bede in pomanjkanja, obljubil je priti dne 16. t. m. z vsemi svojimi rešilnimi stroji, da potegne pogrezujoče korito zopet iz močnih valov, koje povzroča barka z belo zastavo, in da še reši, kar se ni posrečilo ne koroškim ne kranjskim prerokom. Poleg tega pa bo menda moral še igrati dvojno vlogo: prvič kot stavbeni mojster, kajti vodja Vinko Rasgoršek ima premajhno društveno streho, kakor se je izjavil v predzadnjem „Šmiru“; za to potrebuje načrt,

da bo potem mogel isto toliko povečati, da lažljev zraven svojih še zvestih kimovcov shrani v tarn vse svoje blamaže, katere si je začasa tukajšnje bivanja priboril; in teh je menda precej veli. Drugič pa bo moral ta kunštini gospod iz Zor ribora nastopiti kot vojni diplomat, kajti boja željni poveljniki črnskih „Črnogorcev“ merava lanski brezuspeshni boj tudi letos na ljevati. Da bi pa ne bil zopet tako hudo poražen, boče prositi štajerske diplomate izdatne pomoči potem pa seveda „hura!“ Uničili bodejo vse, kar je še naprednega in ljudstvu koristnega. . . s tem pa bojo ti črnhui pokazali, da Grafenauerjeve sladke besede celo pri njih ne vlečejo v in da verjamejo več poslancu iz tuje dežele kakor pa svojemu; ali mi smo pač mnenja, sta oba glih; za enim bi poškopril, za drugu pa pokadil, pa bi za obema glih smrdelo. . .

Sele. Piše se nam: Pred par leti je nekmes v „Miru“ izjavil, da sem podpisani „potepni; Moja svojočasna prošnja, da se pisatelj te psovnega oglasil, da bi mu dal priloznost omenjeni izjaviti tudi pred sodnijo dokazati, je bila brezuspeshna. Ker je pa minulo od tistega časa do zdaj je par let, se nikdo ne bode čudil, da sem avstrijski ziral. V 6. številki lista „Mir“ mi neki slovesni ski značaj sledeče ljubeznivosti očita: Učiš Ottowitz je renegat, od „Südmarke“ plačan tator, barabon, da je okrajni šolski svet nalagal da je on v prvi vrsti šolskega štrajka kriv, šne je on zaslužil ječo, on je potuhnjenega značaj je plačan hlapec itd. Čudim se, da članek ni nobenega podpisa. Zategadelj sem zopet prisilil — saj drugega pota nimam! — dopisnika tega, poročila prosit, naj mi pove svoje ime in Upam da bode moja prošnja uspešna. Bržkone se je ta ljubeznjivi članek rodil v občinski sarni ali v farovžu; saj tako v celi Selski občini ni nobeden drugi zmožen, kaj takega objaviti. Če je dopisnik „Mira“ tak značajni pošaljnjak, me čudi, zakaj se ne podpiše; značaj človek mora za vse psovke tudi takemu človeku odgovoren biti, kateri je po njegovem mnenju ječo zaslužil. Upam zategadelj, da bo ena sledečih številki „Mira“ moji prošnji ustregla. Kakor sem jaz v „Štajercu“ objavil, nosi moj dopisnik pis, za druge članke, katere nisem jaz pisal, tudi nisem odgovoren. „Štajerček“ urednik še nikoli ni pobeignil on sto vsakemu na razpolago. S psovkanj se ne doseže ničesar; če Selski „poštenjak“ zoper mene bliskavalj, morajo čakati, da bode ravno tako odgovarjal; in danes izjavim, da bodem le tako dolgo čakal, dokle ne izvem ime tistega dopisuna, kateri me je na tak „fakinski način“ krivično napadel v takemu „plavalniku“, kakor „Mir.“ Če se pa noče oglasiti, tudi ne bode se čudil; saj tako že leta sem vëm, v kateri okolici moram živeti. Prišel bode pa čas, na objavil bodem čez Selske poštenjake sliko, na bode se čudila čez njo širna javnost. — Ni Ottowitz, šolski voditelj.

Velike tatvine. V Borovljah so tatovi v tri briki orožja Ogrs mnogo pušk in revolverjev pokradli. Fabrika ima za 4000 kron škode. Zaprli so nekega Janeza Andrašek v Gradcu na nadalje nekega Franca Klug v Bruck in tega ljubico Amalijo Heid, ki se jih te velike tatvine dolži. . .

Zastrupila se je s plinom zasebnica Pavla pl. Lenk v Beljaku. Vzrok samomora ni znano.

Iz tira skočil je v Beljaku tovarni vlačje. Dva vozova sta padla. Druge nesreče pa ni bilo.

Bik umoril je posestnika Johana Matschnig v Seebichlu. Stisnil je nesrečneža v hlevu v steno, ga nasadil z rogmi in umoril.

Pazite na deco! V Ebersdorfu je prišla 2½ letna hčerka krčmarja Primoschitza preblij peči; obleka se ji je vnela in ko so ljudje prišli, bila je mala že mrtva.

Zastrupil se je v Rinkenbergu kočar Jožes Kotnik. Vzrok samomora je globoka žalost, ki mu je pred par dnevi njegova žena umrla.

Vsled pijančevanja je hipoma umrl v Trbovljah delavec Jožef Valant.

Nesreče. V Št. Vidu n. Gl. prišel je kmetski fant Jožef Wobak z desno roko tako nesrečno v stroj za rezanje krme, da mu je rotir popolnoma razmesarilo in so mu jo morali s bolnišnicami odrezati. — Sedem metrov globoko,